

όμοσπονδιακούς ούς διώκει ο Στρατηγός Γκραντ. Συνελήφθησαν υπό των νικητών 15000 αιχμαλώτων μεταξύ των οποίων τρεις στρατηγοί. Οικνικητά έσπον 300-400 νεκρούς και 600 τραυματίες. Δ.Κ.

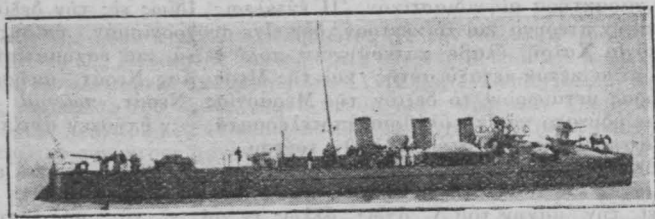
Δονζελώ Φραγκίσκος. Γάλλος στρατηγός (1764-1813). Μετέσχε των εκστρατειών της Ολλανδίας, Ιταλίας και Αιγύπτου. Τῷ 1807 διορίσθη διοικητής των Ιονίων νήσων, αίτινες περιήλθον εις την Γαλλίαν διά της συνθήκης του Τελσίτ, και κατοπιν μόνον της Κερκύρας μέχρι του 1814. Μετά την πρώτην πτώσιν του Ναπολέοντος παρέδωκε την νήσον εις τους Άγγλους και επανήλθεν εις τὸ στράτευμα. Εἰς την μάχην του Βατερλώ ἦτο διοικητής μεραρχίας.

Δόνος ἢ Καμαρομένοσ. Οπλαρχηγός ἐκ Κονίτσας, ὅστις μετέσχε τῶν μαχῶν της Δυτικῆς Ἑλλάδος, προαχθεὶς τῷ 1826 εἰς ταξίαρχον.

Δονούσσα. 1) Νηὸς εὐρισκομένη εἰς ἀπόστασιν 9 1/4 μιλ. ναυτ. ἄνατ. τῶν ἀκτῶν της Νάξου και ΒΔ. της Ἀμοργου, ἀνήκουσα εἰς τὸν Ἀμοργίνον Δῆμον Αἰγιαλῆς. 2) Ἀρχαία Κορινθιακὴ πόλις μετὰ τὴν Αἰγείρας και Πελλήνης ἀπαντώσα παρ' Ὀμήρου και ὡς Γονόεσσα.

Δοντάς. Ἐπώνυμον τῶν κάτωθι ἀγωνιστῶν της Ἑλλ. Ἐπαναστάσεως. Ἐκ τούτων ἐπισημότεροι εἶνε: 1) ὁ **Ἰωάννης** ἐξ Ὑδρας ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ναυμαχίας Σάμου, Χίου και Λέσβου ὡς κυβερνήτης τοῦ ἰδιοκτητοῦ πλοίου του Θεμιστοκλῆς. 2) **Θεόδωρος** υἱὸς τοῦ ἀνωτέρου, ὅστις ὑπηρετήσεν ὡς ἀξιωματικὸς εἰς πλείστας ἐκστρατείας. 3) **Σπύρος**, Ὀπλαρχηγός ἐξ Ἀθηνῶν. Ἐλαβε μέρος εἰς τὰς περὶ τὴν Ἀττικὴν μάχας, διακριθεὶς κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις ἐναντίον του Κιωματῆ.

Δόξα. (Ναυτ.). Ὄνομα Ἑλληνικοῦ ἀντιτορπιλικῶ, οὗ χαρα-

Τὸ Ἑλλ. ἀντιτορπιλικὸν «Δόξα»

κτηριστικὰ τὰ ἀκόλουθα: Ἐκτόπισμα 350 τόν. Μήκος 66^μ 08, πλάτος 6^μ 15, βύθισμα 1^μ 80, δύναμις μηχανῆς 6700 ἵππων. Ταχύτης μεγίστη 30-31 μιλ. καθ' ὥραν. Ἀκτίς ἐνεργείας 1140 ἕως 1250 μιλ. ὑπὸ 15 μιλ. καθ' ὥραν. Μέγιστος φόρτος γαιανθράκων 90 τόννοι. Πυροβολικὸν 2 τῶν 0.076 και 1 τῶν 0.037 Α. Α. Τορπιλλοβλητικὸι σολῆνες 2 τῶν 0.53. Πλήρωμα 70. Ἐγναυτηγήθησαν τῷ 1905-05 ἐν τοῖς καταστάμασι Vulkan τοῦ Στετίνου Γερμανίας, ἐπεσευάσθησαν δὲ τελείως ἐν Ἑλλάδι (1925-29), ἀλλαγὴ σχεδόν ὄλων τῶν ἐλασμάτων τοῦ σκάφους και τῶν λεβήτων). Τοῦ αὐτοῦ ἀκριβοῦς τύπου εἶνε και τὰ ἐν τοῖς αὐτοῖς Ναυπηγεῖσι συγχρόνως ναυπηγηθέντα «Ἀσπίς», «Βέλος» και «Νίκη». Τὰ ἀντιτορπιλικὰ ταῦτα μετὰ τῶν ὁμοίου περιτύπων «Θυέλλης» «Ναυκρατούσης» και «Λόγγης» ἐχρησιμοποιήθησαν κατὰ τοὺς πολέμους 1912-13 και 1917-22 ἐπισημοποιήθησαν κατὰ τὴν ἐποχὴν της ὑπὸ τῶν Γάλλων ἐπιστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐλαφροῦ στόλου, ἀπολέσθη μετὰ πλήρωμα ἐξ ὀλοκλήρου Γαλλικῶν, και ἀντὶ τούτου ἐχορηγήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν σύναψιν της εἰρήνης τὸ Αὐστριακὸν ἀντιτορπιλικὸν «Ulan», ὠνομασθὲν «Σμύρνη». Γ. Ν.

Δόξας. Ἀρχὸν τῶν Καλαβριῶν ἀντέστη μετὰ πείρατος κατὰ τὴν ἐν εἰε 1458 εἰσβολὴν τοῦ Μωάμεθ Β' εἰς Πελοπόννησον. Τῷ 1460, προσβληθεὶς ὑπὸ τοῦ Ζαγανά πασᾶ εἰς Καλάβρυτα, ἠνύνη μετὰ καρτερίας, ἀλλ' ἐν τέλει συνθηκολογήσας παρέδωκεν αὐτῷ τὴν πόλιν. Μετ' ὀλίγον αὐτὸς και πάντες οἱ ὑπ' αὐτὸν ἀπεκεφαλίσθησαν κατὰ διαταγὴν τοῦ Μωάμεθ Β'.

Δόξας Μιλτιάδης, ὑποπρόαγος. Ἐγεννήθη ἐν Πάτραις τῷ 1838. Ἐξῆλθε τοῦ σχολείου Ἐυελπίδων τῷ 1862 ἀνθυπασιπότης πυροβολικοῦ. Ἀμα τῇ ἐσχόξῃ τῶν ἐν Κρήτῃ ἐπαναστάσεως 1866-1869 κατετάχθη, ἀνθυπολοχαγὸς ὢν, εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ συν/χου Χρήστου Βυζαντίου συγροτηθὲν σῶμα ἐξ ἐθελοντῶν, μεθ' οὗ ἀπεβίβασθη εἰς Κρήτην τὴν 6 Νοεμ. 1865. Συμμετέσχεν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις κατὰ τοῦ φρουρίου Κισσάμου (Νοεμ. 1866), τὰς ἐν Σφακίσις κατὰ τὴν ἐπιδρομὴν τοῦ Μουσταφᾶ πασᾶ (Δεκέμβριος 1866), τὰς ἐν Μυλοποτάμῳ (Ἰανουάριος 1867), τὰς ἐν Κυδωνία (Μάιος 1867). Μετέσχε τοῦ πολέμου 1897. Διετέλεσεν ἀρχηγὸς και ἐπιθεωρητῆς πυροκ. και πρόεδρος τοῦ ἀναθ. Δικαστηρίου. Ἀπεστρατεύθη τὴν 20 Μαΐου 1905 και ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Ἰουλίου 1926. Ν.Κ.

Δοξᾶτον. Ἀζαζούσα ἄλλοτε κομμόπολις της Ἄν. Μακεδονίας ἐπὶ της ἀμαξ. ὁδοῦ Δράμας-Καβάλλας. Τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1913 ἐγένετο ἡ κομμόπολις αὐτῆ παρανάλομα τοῦ πυρός, ἐμπρησθεῖσα ὑπὸ τοῦ φεῦροντος ἐκ Καβάλλας και Παγγαίου Βουλγαρικοῦ στρατοῦ. Κομματίζηδες δὲ και κατοικοὶ στοιχεῖα τῶν γύρω Τουρκικῶν χωριῶν συνελήφθησαν τὴν καταστροφὴν σφάζαντες και ἅπαντα σχεδόν τὸν πληθυσμὸν τοῦ Δ., ἀφοῦ ποικιλοτρόπως πρῶτον τοὺς ἐβραζάνισαν Ἐλάριστοι τῶν κατοικῶν ἐσώθησαν ὑπὸ τῶν δραμόντων εὐχρονικῶν ταγματῶν της εἰς Καβάλλαν ἀποβιβασθείσης VIII Μεραρχίας και τοῦ προσελάνοντος πρὸς Προσωστάνην Δράμαν 21ου Συν/τος πεζικοῦ της VII Μεραρχίας. Τὴν καταστροφὴν τοῦ Δ. οἱ Βούλγαροι συνελήφθησαν κατὰ τὴν περιοδὸν τοῦ 1916-1918, ὅποτε κατέλαβον τὴν ἀνοχὴ της Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὴν Ἄν. Μακεδονίαν. Γ.Χ.

Δορᾶ. (Ἐπιμολ.) Εἶνε ἡ ἰνώδης και ἐλαστικὴ μεμβρᾶνη ἡ περιβάλλουσα τὸ σῶμα τῶν ζῶων, οὗ ἀποτελεῖ τὴν προστατ. ἐπιφάνειαν, διὰ δὲ τῶν πολυπληθῶν πόρων αὐτῆς συνιστᾶ ἀληθῆ διαπνοὴν, ἀπαραίτητον εἰς τὴν ζωὴν. Ἀποτελεῖ μίαν τῶν πρῶτων ὕλων διὰ τὴν παρασκευὴν κατεργασμένου δέρματος. Ἡ δ. ἀποτελεῖται ἀπὸ διαφοροῦς ὑμένας (ἐκ τῶν ἔξω πρὸς τὰ ἔσω, ὁ κερατοειδῆς ὑμὴν, ἡ στοιβάς Μαλιγκί, ἡ βασικὴ τοιαύτη, ἡ ὑαλίνη - ἡ ὁποία ἀποτελεῖ και τὴν ἔξωτ. ἐπιφάνειαν τοῦ κατεργασμένου δέρματος - μεθ' ὃ ἔπεται τὸ χόριον και τέλος τὸ ὑποδερμιον). Μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ζῶου ἐκδορᾶν ἡ δ. ἡ χρησιμοποιεῖται ἀμέσως εἰς τὴν βυρσοδεψίαν ἢ συντηρεῖται πρὸς ἀποστολὴν ἢ ἐνατοθύκευσιν. Ἡ διατήρησις της δ. γίνεται διὰ διαφορῶν τρόπων, πρὸς πρόληψιν καταστροφῆς αὐτῆς: 1) δι' ἀλατίσματος διὰ θαλασσίου ὕδατος (ὕδατος-salé), 2) δι' ἀσβέστου, ἢ τοῦ ἐμβαπτίσσεως τῶν δ. ἐντὸς διαλύσεως ἀσβέστου, 3) δι' ἀποξηράσεως ἐν τῷ ἀέρι (ξηραὶ ἢ ἀερόξηρα-secs), 4) διὰ συνδυασμοῦ ἀποξηράσεως ἐν τῷ ἀέρι και ἀλατίσματος (ξηρολάτος-salé-sec), 5) δι' ἀρκενικοῦ, ἐντὸς διαλύσεως τοῦ ὁποίου ἐμβαπτίζονται αἱ δ. Ἐλαττώματα της δ. Ὑπάρχουσι τρεῖς κατηγορίαι ἐλαττωμάτων: 1) Τὰ ὑπάρχοντα ἐπὶ τοῦ ζῶου εὐρισκομένη ἐν τῇ ζωῇ ταῦτα εἶνε διάφορα παράσιτα, κροτόνες, ψόρα, ἀμύχαι, λόγφ προστριβὸν τῶν ζῶων ἐπὶ θάμνον, οὐλὰ προερχόμενα ἀπὸ κτυπήματα μαστιγίου, πλήγματα μαχαίρας, κτυπήματα κροτόνων ἢ σημεία ἐξ ἐπουλοθεισῶν πληγῶν, ἀποτυπώματα ἐπιθέσεως πευρακτωμένων ἀντικειμένων ἐπὶ της ῥάχεως τῶν ζῶων ὡς σημεία διακρίσεως τῶν εἰς ἕκαστον κτηνοτρόφον ἀνηκουσῶν ἀγελῶν (ταμονκάδες). 2) Ἐλαττώματα προερχόμενα ἀπὸ κακὴν ἐκδορᾶν, 3) τοιαῦτα ἐκ πλημμελοῦς διατηρήσεως (ἀνάμμα ἢ κηλίδες ἐκ της προσκολλησεως ἄλατος). Ἐπιτόριον. Ἡ Ἑλλὰς ἐκ τῶν σφαζομένων ἐν ταύτῃ μεγάλων (βοῶν, ἀγελάδων, μόσχων) ζῶων και μικρῶν (αἰγοπροβάτων) δύναται νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν βιομηχανίαν δέρματος 2.600 τόννουσ μεγάλων δ. και 5.000 τόν. μικρῶν. Ἡ Ἑλλ. βιομηχανία οὐ μόνον ἀπορροφᾷ ὀλοκλήρον τὴν παραγωγὴν δ. μεγάλων ζῶων, ἀλλὰ και εἰσάγει ἔξωθεν ἐτησίως περὶ τοὺς 4.000 τόν. Ἀπεναντίας μὴ οὐσης δυνατῆς της βιομηχανίας μας διαθέσεως ὀλοκλήρου της παραγωγῆς μικρῶν δ., ἐξάγονται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν περὶ τοὺς 3.000 τόν. ἐτησίως κατὰ μέσον ὄρον. Διὰ τὸ διεθνὲς ἐμπόριον ἀκατεργαστῶν δερμάτων τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ Ἀργεντινὴ, ἔπονται ἡ Βραζιλία, ἡ Ἀλγερία, ἡ Μαγαδασκάρη, ἡ Αὐστραλία, αἱ Ἰνδία, ἡ Ἀρβυσσηνία κ. ἄ. Ν.Ι.Μ.

Δοράτιον. Μικρὸν δόρυ. Εἶδος λόγγης. (Ναυτ.) **Δοράτια.** (Μπαστούνια). Εἶνε σφηρικοὶ ἐλαφροὶ κείμενοι πρῶταθεν τῶν μεγάλων κερατῶν αἱ τῶν δολῶνων διὰ τὴν ἀνάτησιν τῶν καριστῶν. Ὀνομαζόνται ἐκ της κεραίας εἰς ἣν ἀνήκουσι.

Δορατοφόρος. Ὁ φέρων δόρυ στρατιώτης. Οἱ Φλαμανδοί, οἱ Ἑλβετοὶ και οἱ Ἰσπανοὶ εἶχον δόρατα μήκους 6 μ. Διεκρίνοντο διὰ τὴν ἐπιδεξιότητά περὶ τὸν χειρισμὸν αὐτῶν. Ἀπετέλουν τάγματα δορατοφόρων ἐν τετραγῶν καλούμενα «ἐχίνοι» και προοριζόμενα ὄπως μάχονται ἐν πυκνῇ τάξει. Κατὰ τὰς ἀρχὰς της βασιλείας Λουδοβίκου XIII οἱ Γάλοι δ. ἐτάσσοντο ἐπὶ δεκά ζυγῶν. Α.Σ.

Δόρια. Ὄνομα μίας τῶν παλαιότερων και ἐνδοξοτέρων οἰκογενειῶν της Γενούης ἣτις ἔδωκε πλείστους ἐνδόξους Ναυτικούς και ἦς ἡ καταγωγὴ ἀνέρχεται πρὸ τοῦ 1100. Εἰς τῶν Δ. ἐνυμφεῖθη τῷ 1160 θυγατέρα τοῦ Βασιλέως της Σαρδηνίας, ἕτερος δὲ τῷ 1397 τὴν θυγατέρα τοῦ αυτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Μανουὴλ Παλαιολόγου. Ἡ ἐκ περιφανῶν νικῶν δόξα της οἰκογενείας εἶνε πολὺ ἀνωτέρα. Μεταξὺ πάντων τῶν Δ. διασημότερος κατέστη ὁ Ἀνδρέας Δ. γεννηθεὶς τῇ 30 Νοεμβρίου 1466 ἢ κατ' ἄλλους 1468. Ἐν νεαρῇ ἡλικίᾳ ἐστερήθη τοῦ πατρὸς του και ἐν ἡλικίᾳ 19 ἐτῶν στερήθη και της μητρός του προσελήφθη ὑπὸ τοῦ θελοῦ του ἀρχηγὸς τῶν φρουρῶν τοῦ Πάπα Ἰννοκεντίου 8ου ὡς ἀξιωματικὸς τῶν φρουρῶν. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πάπα Ἰννοκεντίου ὑπῆρξετε διαδοχικῶς ὑπὸ τὸν Δούκα d' Urbino τὴν Βασιλέα της Νεαπόλεως Ἀλφόνσον 2ον και τὸν υἱὸν τούτου Φερδινάνδον, ἐπεξεφέθη τοῦ Ἄγ. Τόπουσ και μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν της Πατρίδος του ἀπὸ τῶν Γάλλων ἐπανήλθεν εἰς αὐτὴν τῷ 1512. Ἦτο τότε ἡλικίας 44 ἐτῶν και ἀπέκρουσε τὴν προσφερομένην αὐτῷ ἀρχηγίαν τῶν γαλερῶν της Γενούης, λέγων, ὅτι «οὐδεμίαν ἔχει πειρᾶν τῶν ναυτικῶν πραγμάτων και θεωρεῖ ἑαυτὸν ἀκατάλληλον διὰ τοιοῦτον ἔργον». Μετὰ δύο ἐν τούτοις ἐτῆ πεισθεὶς ὑπὸ τοῦ Δόγου Φεργόζου ἀναλαμβάνει τὴν ἀρχηγίαν τῶν γαλερῶν και μετ' ὀλίγον δὲν θέλει ἐνεῖ ἐφάμιλλον πλὴν τοῦ Μπληλέμπετη της Ἀλγερίας τοῦ τρομεροῦ Χαϊρεντίν - Μπαρπαρόσσα. Ὡς ἐκ τῶν ἐμφυλίων ἐρίδων της Γενούης, καθαρθεέντος κοὶ τοῦ Δόγου Φεργόζου, ἀπελπισθεὶς ὁ Δ. ἔφυγεν ἐκ Γενούης μετὰ 4 γαλερῶν ἰδίας διαπάνας ἐξοπλισθεισῶν και εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Βασιλέως της Γαλ. Φραγκίσκου Α' και ἐφ' ὅσον ὁ Δ. ἔμενε πιστὸς τῷ Φραγκίσκῳ οὗτος ἐκράτει της θαλάσσης. Μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Φραγκίσκου ἐν Παρίᾳ ὁ Δ. εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Πάπα, βραδύτερον δὲ και πάλιν προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του τῷ ἀπελευθερωθέντι Φραγκίσκῳ, ὃν μεγάλως ἐβοήθησεν ἀποστειλάς εἰς ἐνίσχυσιν τῶν πολιορκουμένων τῶν Νεάπολιν Γάλλων 8 γαλερῶν ὑπὸ τὸν ἀνεψιὸν του ἡγεσίαν τοῦ Δὸν Οὐγου Μονκάδ Ἰσπανικὸν στόλον, ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Σαλέρονου ἔνατι τοῦ Ἀμάφι. Ἀναρροσθηθεὶς πάλιν κατὰ τοῦ Φραγκίσκου, ὅστις προσεπάθη νὰ τὸν προσελκύσῃ εἰς τὴν αὐτὴν τὸν ἴνα τὸν φονεῖσῃ, ἐγκατέλειψε τὴν ὑπηρεσίαν τούτου και μετὰ τῶν 12 γαλερῶν του εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Αὐτοκράτορος Καρόλου Κίντου (Πέμπτου), ἐξασφαλίσας παρ' αὐτοῦ τὴν πλήρη ἐλευθερίαν της πατριδος του Γενούης, εἰς τὴν τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1528 εἰσῆλθεν ὡς ἐλευθερωτῆς. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ Κάρολος Ε' ἠθέλησε νὰ τὸν ἀνακηρύξῃ ἀρχηγὸν της Γενούης, οἱ συμπολιταὶ του δὲ Δόγγην, ἀλλ' ὁ Δ. ἠρησθη ἀμφο-

